

Сергій Вербещук

(12 р., Мар'янівська ЗОШ І-ІІ ст., с. Мар'янівка, Каховський р-н, Херсонська обл.)

Думки і судження про українське сьогодення (скорочено)

...І тут наші люди показали патріотизм та єдність. Багато хлопців і чоловіків пішли захищати кордони нашої Батьківщини. Мій тато теж мобілізований другим набором. Служить він уже сім місяців. Охороняє Херсонську область у складі батальйону «Херсон». З нашої Мар'янівки Каховського району теж служать дванадцять чоловіків: сини, брати, батьки. Серед них є хлопець, Юра Богданюк, який, залишивши стареньку маму, дружину і маленьку донечку, в Донецьку захищає аеропорт. Він один із «кіборгів». Слава Богу, всі наші хлопці живі, а ми всією сім'єю молимося і просимо в Бога дати їм наснаги та захисту, однак багато загинуло, і це велике горе не лише для їхніх сімей, а й для всієї України.

Тато пішов, щоб захистити нас, щоб ворог не пішов далі південними кордонами нашої України. Ми із сестричкою спочатку не розуміли цього, звикли, що тато завжди з нами, і вважали, що він наш і повинен бути тільки з нами. Та потім зрозуміли – це гідний вчинок, і ми поважаємо і пишаємося його мужністю, хоча дуже сумуємо і нам його не вистачає. Та ми його підтримуємо, бо ми – сім'я, одне ціле. Так і наша Україна і всі українці – велика дружна сім'я, і життя її членів пов'язане одне з одним. Зараз ми повинні, як ніколи раніше, згуртуватися, об'єднатися, щоб досягнення і праця наших пращурів і всіх, хто віддав життя, захищаючи і борючись за зміни в країні, не пропали марно, не канули в забуття, в прірву. Я вірю, що скоро наша країна і наші патріоти переможуть, бо ми захищаємо своє, свою державу, територію, людей, свої життєві цінності. Ми захищаємося, а не нападаємо, не вбиваємо і не загарбуємо. Отже, ми поводимося гідно, і це правильно. Я мрію, щоб все скоріше закінчилось, щоб у нашу країну повернувся мир, спокій і злагода, щоб наші батьки, брати і всі чоловіки повернулися у свої сім'ї, до своїх рідних.

Я вважаю, що всі повинні йти в одному напрямку і однією дорогою для відстоювання інтересів держави: наші солдати – за-



хищати, Президент та депутати – приймати рішення на користь власного народу, а не грабувати його, винахідники – робити відкриття, щоб прославити нашу країну і допомогти, а ми, діти, повинні старанно вчитися і стати гідною заміною у майбутньому. Та всі повинні бути добрими, допомагати один одному, захищати та підтримувати.

У майбутньому я бачу нашу державу розвиненою європейською країною, у якій забезпечене достойне життя для всіх верств населення, всі живуть щасливо, спокійно. Ще мрію, щоб відновили все, що занедбали за останні десятиліття, відремонтували і продовжили розбудовувати і підіймати нашу країну на належний рівень.

Я зі свого боку обіцяю вчитися, щоб у майбутньому стати гідним українцем, сином своєї України. Адже не дарма кажуть: «Життя прожити – не поле перейти». У поле вийшов та й перейшов його, а от у житті бувають різні перипетії, які потрібно вміти здолати і при цьому залишитися гідною людиною.

Я вірю – Україні бути!

